

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Αυτές εγώ, στην επιθυμία μου να διοικήσω σωστά και να διαχειριστώ την πολιτεία, πάντα τις έβαζα μπροστά μου ως πρότυπα. Με το να λατρεύω και να αναλογίζομαι τους έξοχους άνδρες διέπλαθα την ψυχή και το πνεύμα μου. Γιατί έτσι - επιδιώκοντας μόνο τον έπαινο και την τιμή και θεωρώντας ότι όλα τα βάσανα του σώματος και όλοι οι θανάσιμοι κίνδυνοι είναι μικρής αξίας, μπόρεσα να ριχτώ για τη σωτηρία σας σε τόσο πολλούς και τόσο μεγάλους αγώνες.

Μόνο ο Κόιντος Μούκιος Σκαιόλας, ο οίωνοσκόπος, όταν του ζητήθηκε η γνώμη γι' αυτό, αρνήθηκε να ψηφίσει. Κι επιπλέον, όταν ο Σύλλας τον πίεζε απειλητικά, αυτός του απάντησε: «Ακόμη κι αν μου δείξεις τα στρατεύματα με τα οποία έχεις περικυκλώσει το Βουλευτήριο ακόμη κι αν με απειλήσεις με θάνατο, όμως εγώ ποτέ δε θα κηρύξω το Μάριο εχθρό (του κράτους)...».

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1.α.

nobis, corporum, periculum, augures, his, agmen, militis

1.β.

melioris, optimi
excellentes, excellentissimos
omni cruciatus
tantis dimicationibus

2.α.

proposito
coluisset
conformantur
obiectum iri
possetis
non vultis
institerit
circumsedeamini

2.β.

gerens, gesturus
Εν.: minitentur
Παρατ.: minitarentur
Μελ.: minitaturi (-ae, -a) sint
Παρακ.: minitanti (-ae, -a) sint
Υπερσ.: minitanti (-ae, -a) essent
Συντ. Μελ.: - -

3.α.

colendo:	είναι αφαιρετική γερουνδίου ως αφαιρετική του τρόπου στο conformabam.
excellentes:	είναι επιθετική μετοχή ως επιθετικός προσδιορισμός στο homines. (Εκφράζει το σύγχρονο στο παρελθόν.)
mortis:	είναι γενική επεξηγηματική στο pericula.
parvi:	είναι γενική της αξίας στο esse.
obicere:	είναι τελικό απαρέμφατο σε θέση αντικείμενου στο potui.
solus:	είναι κατηγορηματικός προσδιορισμός στο Quintus Mucius Scaevola.
augur:	είναι παράθεση στο Quintus Mucius Scaevola.
Sullae:	είναι αντικείμενο στο dixit.
quibus:	είναι αφαιρετική του μέσου στο circumstedisti.
hostem:	είναι κατηγορούμενο στο Marium (αντικείμενο ρήματος).

3.β.

Δευτερεύουσα παραχωρητική πρόταση. Εισάγεται με τον παραχωρητικό σύνδεσμο licet. (Στην κύρια πρόταση υπάρχει το tamen.) Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί εκφράζει μια υποθετική κατάσταση που, κι αν δεχθούμε ότι αληθεύει, δεν αναιρεί το περιεχόμενο της κύριας πρότασης. Ειδικότερα εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (miniteris), επειδή εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (iudicabo: μέλλοντας) και εκφράζει σύμφωνα με τους κανόνες τις ακολουθίας των χρόνων το σύγχρονο στο παρόν - μέλλον. Η δευτερεύουσα λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός της παραχώρησης στην κύρια πρόταση.

4.α.

rei publicae administrandae

Η έλξη δεν είναι υποχρεωτική (γιατί το γερούνδιο βρίσκεται σε απρόθετη γενική).

4.β.

Cicero dixit solum Scaevolam augurem de illā re interrogatum sententiam dicere noluisse.

4.γ.

Quae a me mihi proponebantur.